

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1870-02-25)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1870-02-25)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 68. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030034.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stueetage kan boe en saadan Dagliglevende. Men jeg tænker ved denne Psalme helst paa min *gamle Christen* *) Christen). I hans Breve har der undertiden været Tale om dyb Sorg, om at raabe til Gud af det Dybe, f. Ex. i Sommer, da hans eneste Barn var død; ogsaa om Seier og Jubel; — — men de fleste høre hen til det Liv, hvor han pløier og saaer, og Gud giver Væxt, og han takker og tjener, fordi han veed, at Gud har søgt og fundet sit Faar, — nu kjender han Veien. Denne Psalme minder om Hyrderne, som holdt Nattevagt, baade før de saae Englen og Himlens Klarhed og Barnet, og bagefter (*de vendte igjen tilbage*) —, og om de Gamle i Jerusalem, som ventede Forløsning, havde gjort det i mange Aars mange Dage (Anna i 84 Aar — vel, staaer der, i Templet, men der tales dog ikke om *Jubel eller Høitid, s. 73 men tjenende Nat og Dag med Bøn og Faste*). — Det er tilfældigt, at jeg er kommen til denne Psalme samtidig med Jacobs Brev: men er her ikke et Slægtskab? har Jacob ikke en lignende Plads mellem Paulus og Petrus, som Ps. 119 imellem de øvrige Psalmer? Og saa endnu — har vi ikke kjendt en Tid, som lignede Jacob og Ps. 119 (d. v. s., hvor der endnu var noget Sundt i den), hvor det, som hører til Høitiden, Christus, næsten var skudt tilside, men dog endnu var med som den ubevidste Grund, og hvor al Vægten lagdes paa det virkelige, daglige Liv og dets Troskab? — Det var nærved at trække sig ud af Høitidernes Omfavnelser, og det var paatide, at der skete et Omslag; men mon det saa ikke igjen nu gjælder om, at den 119de Psalme ikke bliver borte imellem de andre og, som jeg gjerne vil sige, rigtige Psalmer, imellem Høitiderne og Kirkedagene og Forsamlingerne osv.? — — —